

Magyarország
1929 márc 31.

der
sört!

A közmunkatanács visszaállít néhány régi utcanévet és senkiről sem nevez el utcát, csak tiz évvel a halála után

Budapesten a közlekedésre szolgáló közterületeknek: utak, utcák, terek, parkok, sétányoknak az elnevezésével néhány éven keresztül a Fővárosi Közmunkák Tanácsa mindaddig, ameddig új elnököt nem kapott, intenzíven nem foglalkozott. Így azután, amint értesülünk, igen sok névtelen utcának az elnevezése és meglevő utcák, terek átnevezése iránt előterjesztett kérelmek elintézése vált most egyszerre aktuálissá.

A Fővárosi Közmunkák Tanácsa — mely hatósághoz az utcaelnevezéseket a törvény utalta — mindenekelőtt szükségesnek találta a kérdés elvi szabályozását elvégezni.

Idevonatkozó határozata igen érdekes és megszívlelendő elvi rendelkezéseket tartalmaz.

A tanács az utcaelnevezésekre *öttagu bizottságot* alakított és az egyes konkrét esetekben csak e bizottság javaslata alapján határoz. Elvül mondta ki a Közmunkák Tanácsa, hogy az elnevezéseknél elsősorban a helyi, földrajzi és történeti vonatkozásokat,

továbbá az elszakított országrészek jóhangzásu helység és egyéb neveit kell figyelembe venni. Egyik fontos elvi álláspontja a tanácsnak az, hogy *személyekről életükben és elhalálozásuk után tiz év eltelle előtt nem lehet közlekedésre szolgáló közterületet elnevezni*. Ez alól a tanács csak abban az esetben tehet kivételt, ha a határozat hozatalában a szavazatjogos tanácstagoknak *titkos szavazással legalább háromnegyedrészre* részvesz.

Figyelmet érdemel az a további elhatározása is a tanácsnak, hogy azonos vagy rokonhangzásu, ugyszintén az elavult elnevezések kiküszöbölendők, viszont megszűnt régebbi, de *értékes elnevezések fokozatosan visszaállítandók*.

Ezek szerint a Közmunkák Tanácsa — igen helyesen — meg fogja szüntetni a tájékozódást megnehezítő azt az anomáliát, amely ma több azonos elnevezésű, de egymástól távolos utcák és terek miatt fennáll. A vidékiek és a külföldiek észszerűen a

Baross-teret a Baross-utcánál, a Rákóczi-teret a Rákóczi-utnál, az Eötvös-utcát az Eötvös-térnél, a Kossuth Lajos-utcát a Kossuth Lajos-térnél keresik, pedig nagy csalódás éri őket.

Egy másik szempont a régi jóhangzásu és meggyökeresedet, helyivonatkozásu utca- és térnevek megőrzésének a szükségessége; kétségtelen ugyanis, hogy például az *Epreskert-utcának* és a *Szarvas-térnek* az átkeresztelésére semmiféle különösebb indok nem található, mert azok a különben tiszteletreméltó egyének, akikről az átnevezések történtek, más, esetleg névtelen utcák vagy tereknek róluk való elnevezésével a főváros elismerését méltóan megkaphatták volna, s a lakosság körében nem támadt volna fel az a sajnálkozó érzés, amelyet a jóhangzásu és történeti vonatkozásu utcaneveknek ötlettelen eltüntetése bennük felébresztett és ma is szóbeszéd tárgya.

Ebből a tárgyilagos nézőpontból kell mérlegelni azt az akciót is, melyet egy politikus indított avégből, hogy az általános tiszteletnek és megbecsülésnek örvendő Romanelli olasz ezredesről az Oktogon-tér neveztesék el.

Az illető politikus saját megállapítása szerint Romanellinek legszebb és legemlékezetesebb tette volt a rajongó hős ifju ludovikásainknak megmentése, akiket a vörös rémuralom pribékjei az Oktogon-téri kandeláberekre akartak felkötni.

A magyar nemzet végtelenül hálás Romanelli alezredesnek irántunk tanusított barátságáért és emberszeretetéért.

A hálának és elismerésnek a róla való utca-, illetőleg térelnevezésben megörökítésére azonban — meggyőződésünk szerint — nem szükséges éppen a megszokott, régi jóhangzásu Nyolcszög-térnek, illetőleg Oktogon-térnek az átnevezése.

Már a helyi kapcsolatoknál fogva is, azt hisszük, sokkal célszerűbb lenne a Ludoviceum közvetlen közelében haladó valamely olyan utvonálnak Romanelli tiszteletére való elnevezése, amely utcának mostani neve absolute nem bir jelentőséggel.

Ilyen javaslatot az érdekeltség már tett is a Közmunkák Tanácsának.

A kérdésnek ilyen megoldása mellett nem kellene a Közmunkák Tanácsának a saját maga alkotta elvi szabályait félretenni és amellet Romanelli neve szoros kapcsolatban a Ludoviceummal s az ott kifüggesztendő emléktáblával méltóan örökítené meg a főváros háláját a bátor olasz katona iránt.